

HE

CE

NİSAN 2020

Hece Taşı:

M. Ragıp Karcı

Recep Şentürk ile:*İsmet Âdemiyetledir* Kitabı Üzerine
Konuşma**İbrahim Demirci yazdı:**

Karantinanın Kırk Çilesi

Rasim Özdenören / Arif Ay / İhsan Deniz / Hüseyin Atlansoy / İrfan Çevik / Şakir Kurtulmuş / İsmail Karakurt / Mustafa Uçurum / Vural Kaya / Leyla Arsal / M. Ali Köseoğlu / Seher Özkök / Ahmet Tepe / Hasan Yurtoğlu / Mehmet Tepe / Duygu Irmak / Berke Yalçın / Osman Gönül / Abdullah Enis Savaş / Alihan Çetiner / Çağrı Bayındırlı / Alpkan Eren / Hale Nur Yenihançer / Edgar Allan Poe / Faruk Uysal / Ali Galip Yener / Yavuz Demir / Süleyman Geleri İsmail Irmacık / İsmail Uygun / Ömer Aksay / Mehmet Kurtoğlu / D. Mehmet Doğan / Turan Koç / Hasan Ayrancı / Mehmet Aycı / İbrahim Eryiğit / M. Yahya Coşkun / Hüseyin Kemal Baykuş / İbrahim Halil Çelik / Sıtkı Caney / Âtîf Bedir / Recep Şentürk / Ali K. Metin / İbrahim Demirci / Zekîf Yıldırım / Davut Güner / Hayrettin Durmuş / Gökhan Özsoy / Tarık Ateş

280

İstanbul Mizahı ve
REŞAT NURİ GÜNTEKİN'İN
Mizahi Hikâyeciliği

Nebahat Yusoğlu

İnceleme, 456 Sayfa

Türk Edebiyatı'nın güçlü kalemlerinden biri olan Reşat Nuri Güntekin, yazdığı 300'ü aşkın mizahî hikâyesinde çok sesli ve çok kültürlü bir imparatorluğun mizah başkenti olan İstanbul mizahını tüm renkliliği ve canlılığı ile yeniden yorumlamış, bir anlamda batmakta olan bir imparatorluğun mizah güneşini son bir kez parlatmıştır. Mizahî hikâyeciliğin güldürme tekniklerini ve türlerini Türk insanını güldüren konu ve imgelerle ustalıkla bir araya getiren yazar, böylelikle alaycı ve yıkıcı gülüşten uzak, neşe ve zekâ dolu bir mizah anlayışının unutulmaz temsilcilerinden biri olmuştur. İstanbul mizahının ve Reşat Nuri Güntekin'in mizah hikâyelerinin incelendiği bu çalışmada değişen hayat tarzı ile beraber kaybolmaya yüz tutan zengin bir mizah dünyası ve onun dünyayı algılayışı okuyucularla paylaşılmıştır.

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:24 SAYI:280 NİSAN 2020

ISSN 1301-210X

HECE

NİSAN 2020

280

K künye

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-210X

YIL: 24 **SAYI:** 280

Nisan 2020 (Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd. Şti. Adına Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ömer Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni

Rasim Özdenören

Yayın Kurulu

Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Faruk Uysal, İbrahim Demirci

Yönetim Yeri

Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim

Tel: (312) 419 69 13 Fax: (312) 419 69 14 P.K. 79 Yenişehir/Ankara

www.hece.com.tr

e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma: Âtîf Bedir, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: www.sarakusta.com.tr

Baskı: Emsal Matbaa Tanıtım Hizmetleri San. ve Ltd. Şti

2020 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 250 TL.

Kurumlar İçin: 649 TL.

Hece+Heceöykü: 350 TL.

(2020 Yılı Dergi Aboneliğine 2020 Özel Sayıları Dâhildir)

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez.

İlkelerimize uymayan ilanlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.03.2020

İÇİNDEKİLER

İçindekiler

ÖNYAZI

Rasim Özdenören / Metaforlar Anlamı Çoğaltır / 5

ŞİİR

Arif Ay /Yolu Uzatmanın Yolu / 7

İhsan Deniz / Tereddüt Ânı / 8

Hüseyin Atlansoy / Açık Kaplan Haykırışı / 0

İrfan Çevik / Ne Haddim / 11

Şakir Kurtulmuş / Yolcu / 12

İsmail Karakurt / 1984'ün Anlatmadığı Corona Günleri / 13

Mustafa Uçurum / Çok Dağılıyor Dünya / 15

Vural Kaya / Bülent Keçeli Şiiri / 16

Leyla Arsal / Bir Sözcüğün Başından Çeçenlerin / 18

M. Ali Köseoğlu / Kimsenin Yüreği Değil Benim Yüreğim / 20

Seher Özkök / Riyaya Rüya / 22

Ahmet Tepe / Beklerken Yalnızlığı / 24

Hasan Yurtoğlu / Sehven / 25

Mehmet Tepe / Limon Kolonya Amonyak / 28

Duygu Irmak / Çıt Sesi / 30

Berke Yalçın / En Güzel Günlerin Hatırına / 31

Osman Gönül / Çingenyâ Şehrengizi / 33

Abdullah Enis Savaş / Hiç / 34

Alihan Çetiner / Yitik Kuşak / 35

Çağrı Bayındırlı / Doğru Değiller / 36

Alpkaan Eren / Ölüm Andı / 37

Hale Nur Yenihançer / Küre Dönse Tersine / 39

ÇEVİRİ SAYFALARI

Faruk Uysal / Edgar Allan Poedan İki Şiir / 41

YAZI

Ali Galip Yener / Edebiyat Teorisinde Başlangıç Kavramı Üzerine / 46

Yavuz Demir / Yönetmenin Bir Romancı Olarak Portresi / 52

Süleyman Geleri / Nietzsche'ye Göre Tarihin Yaşam İçin Değeri / 57

İsmail İrmacı / Joker'de Kitle Hareketleriyle Başka Çağ Açma Denemesi / 62

İsmail Uygun / Döngüsel Zamandan Çizgisel Zamana Yaşlılık: Sermayenin Bilgeliği Yutması / 71

ŞİİR GÜNDELİKLERİ

Ömer Aksay / Şiire Dair Kaydedilen Notlar / 75

HECE TAŞI

M. RAGIP KARCI (1945-2020)

Mehmet Kurtoğlu/ Şair ve Derviş M. Ragıp Karcı/ **78**

D. Mehmet Doğan/ Melâlı Kaldı.../ **85**

Turan Koç/ Ragıp Ağabey/ **88**

Arif Ay/ Şiirinin Hamurunu Kalbiyle Karan Şair/ **90**

Hasan Ayrancı/ Mehmet Ragıp Karcı/ **92**

Mehmet Ayıcı / "Ben Senin Derdini Çekemem Gönül"/ **94**

İbrahim Eryiğit/ Ragıp Karcı'nın Ardından.../ **96**

M. Yahya Coşkun/ Terkisinde Beyaz Karlarla / **98**

İsmail Karakurt/ Günlerin Köpüğü 1001/ **100**

Hüseyin Kemal Baykuş/ Anı Aralıklarından M. Ragıp Karcı/ **104**

İbrahim Halil Çelik/ Yiđit Dođdu Garib Öldü Karcı Ragıp / **107**

Sıtkı Caney / Sazım O'ndan Yadigâr/ **108**

Âtîf Bedir/ Ragıp Karcı'ya Veda/ **109**

AYIN SÖYLEŞİSİ

Recep Şentürk ile İsmet Âdemiyetledir Kitabı Üzerine / Konuşan: Ali K. Metin / **111**

OKURYAZARIN NOTLARI

İbrahim Demirci/ Karantınanın Kırk Çilesi/ **119**

PORTRE

Mehmet Ayıcı/ Bir Yiđit Tarihe Düşse/ **121**

BENİM FİLMLERİM

Zelkif Yıldırım/ Louis Malle/ Le Feu Follet (1963)/ **123**

HECE POSTASI

Faruk Uysal/ **128**

ÇEŞİTKENAR

Davut Güner/ Antoşa Çehonte'den Çehova/ **133**

Hayrettin Durmuş/ Salgın Hastalıkların Edebiyattaki Yansımaları/ **134**

Gökhan Özsoy/ Arada Kalmış Bir Ruh: Nikoşa (Gogo)/ **137**

Hece "Alaeddin Özdenören" Özel Sayısı/ **139**

Vural Kaya / Şair Bülent Keçeli'yi Kaybettik / **140**

Cengiz Bektaş da Göçtü / **140**

YENİ KİTAPLAR

Tarık Ateş/ Edebiyat Ortamı Şiir Yıllığı / **141**

Mehmet Kurtoğlu / Kristal Kentler / **142**

önyazi

Rasim Özdenören

METAFORLAR ANLAMI ÇOĞALTIR

Avrupa dillerindeki “metafor” (métaphore, metaphor) kelimesi Türkçeye istiare veya mecaz olarak çevriliyor.

İstiare için TDK sözlüğünde verilen karşılık şu: “Bir şeyi anlatmak için ona benzetilen başka bir şeyin adını eğreti olarak kullanma, eğretileme.”

Mecaz kelimesi için de: “1. Bir ilgi veya benzetme sonucu gerçek anlamından başka anlamda kullanılan söz. 2. Bir kelimeyi veya kavramı kabul edilenin dışında başka anlamlara gelecek biçimde kullanma, metafor.” deniliyor.

Tek kelimeler mecazî (veya istiareli) kullanılabilceği gibi, bazen bir metnin tümü istiare olarak kullanılmış olabilir. Bizim edebiyatımızda mesnevilerde geçen hikâyeye, masal, mesel, menkıbe, efsane türündeki satirik anlatıların nerdeyse tümü metafordan (veya mecazdan) ibarettir. Yani bir şey anlatılır, fakat başka bir şey kastedilir. Kastedilen husus, metinde anlatılan hikâyenin boyutunu aşar. Eğer o hikâyeye metinde anlatıldığı kadarıyla ve metinde anılan gerçek veya hayalî kişilerle sınırlı tutularak anlaşılmaya kalkılırsa, o mesel’e (menkıbeye) yazık edilmiş olur.

Diyelim ki, bir masala: “Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde bir padişah varmış” diye alışılmış bir girişle başlansa, dinleyen kimse: “Kimmiş o padişah?” diye sorsa, onun, bu tür metinlere kapalı olduğunu hemen söyleyebiliriz.

Herkesin her şeye açık olmasını beklersek elbette yanılırız. Herkes her şeye açık olmayabilir.

Benim için, bazı gerçek kişilere izafe edilerek anlatılan yakıştırmaları kabul etmek hiç de zor değil. Meğerki anlatılan olayın tarihsel bir gerçeklik diye sunumu söz konusu ola... Ancak bu durumda biz o olayın gerçekliğini sorgulama hak-

kına sahip olabiliriz. Mesela Harun Reşit'e izafe edilen menkıbeler veya hayalî padişahlara izafe edilen menkıbeler veya hikâyeler, ancak kendi içinde taşıdığı istiarenin anlamı açısından sorgula(n)maya açık tutulur. Yoksa "bu padişah kimmiş?" veya "Harun Reşit gerçekten böyle yapmış mı veya bunu söylemiş mi?" kabilinden itirazlar, itiraz sahibinin konunun dışında kaldığını gösterir.

Bu tür sorular Kelile ve Dimne hikâyesindeki anlatılar için veya La Fontaine'in fablları için sorulduğunda, soranın abesle iştiğal ettiğini söyleriz. "Tilki konuşur mu, karga güler mi?" kabilinden olan sorular, soru sahibinin mecaza, istiareye ne kadar kapalı kaldığını gösterir. Başka da bir işe yaramaz.

Bir masal kahramanının: "Dere tepe düz gitti, altı ay bir güz gitti; bir de dönüp arkasına baktı ki, bir arpa boyu yol gitmiş" olduğunu işiten biri, bu cümleyi 6 ay boyunca dereleri tepeleri aşan birinin ancak bir arpa boyu yol almış olduğu ifadesi karşısında: "Bu bir saçmalaktır!" dediğini işittiğimizde, acaba kimin saçmaladığını düşünürüz? Masaldaki ifadenin mi saçma olduğuna karar veririz, yoksa mecazi bir ifadeye gerçek dünyada karşılık aramaya kalkışan kişinin mi saçmaladığını düşünürüz? Bu cümledeki ifadeden çok çaba gösterilmesine rağmen mesafe kat edilemediğini anlayamayan birine ne denebilir ki?

Metaforlar metnin anlamını çoğaltır. İyi ve isabetli yapılmış bir metafor, her yeni dönemde yeni yorumlara açık kalır. Ve her defasında o dönemin paradigmasına göre yeni anlamlara karşılık gelmeyi başarır.

Bir metafor amaçladığı hedef doğrultusunda değil de, kelimelerin sözlük anlamıyla anlaşılmaya kalkışıldığında içinden çıkılmaz vahim yanlışlıkların konusu olur. Özellikle kutsal metinlerde (örneğin Kur'anı Kerimde) yer alan metaforlar, kimi dar kafalı yorumcular tarafından kelimelerin sözlük anlamıyla yorumlanmaya kalkışıldığında gülünç çıkarımlarla karşılaşabiliyoruz.

Bir kere daha vurguluyorum, herkes her şeye açık olmuyor, olamıyor. Kimileri leb demeden leblebiyi anlarken, kimilerine de ne kadar çabalasak deveyi atlattığımız hendekten onu atlatamıyoruz. Bu da bir idrak (algılama) meselesi olsa gerek...

Arif Ay

YOLU UZATMANIN YOLU

evleri yoklayan korkulardan
kavlinle buradayız öyle ıssız
onar içimizdeki boşluğu
ağını çekiyor tarih
teknemizi ihanetler batıracak zahir

biz ahde vefa tayfalarız
aşkla yüzer teknemiz
gündüz gece ah çekeriz
ihanetin tarihi ciltler dolusu
daha yazılmadı ki
bunu da kayda geçer belki
omzumdaki iki melek

taşı getir suyun akarına
okşar zamanın gölgesini
rüzgârın salâsı sallayadursun göğü
saçlarından bana bir umut
yolu uzatmak için geldim sana

İhsan Deniz

TEREDDÜT ÂNI

Yerin altında gördüm seni.
Bir anda, aniden, hiç yokken aklımda..

Seyrettim bir süre uzaktan. Uzaktan,
uzak vakitler için ceza yağdırmak
bir çiçek dansı gibi dalgalanıyordu.

Bir ceylanın bahar kokusu alması gibiydi yüzün.
Kirazları toplamak, çocukları okula
bırakmak, uzun bir yürüyüşe çıkmak gibi.
Yüzün yağmur sonrası gece şarkısı..
Kelebek sürüsü, petekdeki arılar, yaprak sağanağı..
Uzaktı yüzün
uzaktan.

Kuşları süzüyor, bir gelincik yavrusuyla konuşuyor,
genç kalmış bir rüyanın ışıkları
sızıyordu ağzından.

Seyrettim bir süre daha. An
meselesiydi gözlerine hedef olmam yerin altından.

Bir daha alnımda solmayacak dedim, akıp
giderken ürperten bu fuleli zaman.

Yükseldi başın ve dondu sonra bakışların.
O şaşkınlıkla kalbinin titreyen sesini keşfettim
ben sana yukarıdan yağarken.

Yanaklarımı kamçılıyordu tereddüt.

Sinead O'Connor'ın "Nothing compares to you"
videosunda bir görünüp bir kaybolan
adama benzettim kendimi.

Daha bahçeye fesleğen kokusu ekecektim.
Senin ışığına sürükleyecektim yağmalanmış kalbimi.
Kuşların içinden geçen heveste gölgelenecektim.
“Hiçbir şey seninle kıyaslanmaz”
diyecek gibiydi belki de gözlerin.
İşitmedim.

Beni arayabilirsin, susmak için
müsaitim her zaman.

Hüseyin Atlansoy

AÇIK KAPLAN HAYKIRIŞI

IV - KAPLAN KAPLANDIR

Kaplan ki haykırıştır gözlerindeki ateş
Eritmelidir yağın ısıltısını
Hiçbir çirkin hayvanı takmaz ardına
Alay etmek güzel olana yakışmaz
Yaraşmaz göz karasındaki aydınlığa pusu
Bir göz ki her şeyi gören işiten
Kulak kesilir - her rüzgâra bir ateş
Her toprağa bir inci yani kesif deniz -
Dinler kendinden saklanan titreyişleri

Kar kaplanı kaplamışsa göz kapanış
Yenilgi tamdır. Ormanın ısığında gizli
Konformist tribün yuhalamaktadır
Kale burcunda salınan bayrağı.
Kaplan ki haykırışıyla sert ve keskin
Yatay ve ciğerden üstelik soğuk ve mavi.
Soğuk mavi gök dikilir elbet dikilmelidir
Çatlağı yoktur birleşsin bulutlar kış güneşinin
Elbet yankı olmaz nefesiyle

Kaplan kaplandır eğeri yok hiç olmayacak
Eğer bozgunculuktur dildeki sese

Tek sayıların ilki şöyle bir dursun el Kindi
Hakkın hatırı hatırlatır kaplana kaplanlığını
Kaplan kaplandır kedilik kedilere kalsın
Haykırışıyla kalacaktır hatırası

Kopana dek kıyamet hatta sonrası

İrfan Çevik

NE HADDİM

bir aşkı yeniler gibi geldik dağ başına
başında güz gülleri
narın ve zeytinin sevgilisi
sesler içinde sessizlik uzmanı
yakalıyor sesimi çavlanlar içinde

doğaya müdahale ne haddim
doğala müdahale ne haddim
sorularla yaraladım kendimi
aşka müdahale ne haddim

doğanın sesine kulak verip geldik buraya
kimse resimlemedi yalnızlığımızı
bu hüzüün havzasından çıkarma beni
şehri kuşatan coğrafya hesapları
kolluk kuvveti gibi zorluyor sabrımızı

şehre müdahale ne haddim
duaya müdahale ne haddim
kaygılar içinde buldum kendimi
yazgıya müdahale ne haddim

sahi unutuluyordum
akşamı sabaha
dereyi ırmağa
deveyi kazığa
bağlamak için gelmiştik buraya

Şakir Kurtulmuş

YOLCU

sulardan geçtim
güneşin avuçlarında toplanmış
söğüt tepesindeydik, sere serpe
tropikal bahçenin göğe açılan kapısından
yağmurun ıslak yüzü düştü tenime
açtım vadinin camlarını, deniz
kucaklıyordu yağmuru, bu sabah
içimdeki yalnızlığı uzaklara sürdü güneş

kırlardan geçtim
yasemin kokusu seher aydınlığında bahçeler dolu, taze
suyla yıkanmış dut ağacı gölgesinde
öyle uzanmıştı ki gökyüzüne süzölmüş bir kuş
deniz yosunu gözlerine
kendini hatırlatacak bir iz bıraktı güneş
hayatın doğuşuna kaç günlük zaman dilimi var
gece yürüdü üşüdüm
uzun bir yolda
düş müydü gördüğüm

sulardan geçtim
nerede yüreğime sürüp parlatacağım güneş
içimdeki çocuk resimlerini boyamak istiyorum
şiirin yarasından doğan ırmağın ayak seslerine
mevlüd salkımından düşen bir tanede gördüm inci sağanağını
söz zincirlerine sarılı sarmaşık gövdesinden, gözlerine
şebnem bakışı aktı, bahçede
o sessizliğin ıtır kokusu
huzur dolu güneşin sedef pencerelerinde, gördüm
suretin
kırık aynanın şeffaf camlarından geçen
bahçenin sesinde uyuyordu
yoksa
uyandırılmalı mıydım
bilemedim

İsmail Karakurt

1984'ÜN ANLATMADIĞI CORONA GÜNLERİ

1984'ün anlatmadığı günlerden sonra başka bir eriyik
bu baharın getirdiği eriyik başka, kan tutmuş havayı

allah'ın devesini ve onun su içme hakkını korumadılar
çok su içiyor diye öldürdüler develeri avustralya'da
bak şimdi de kanın çağrısı insanlığa çin'den maçin'den
başkalarının anlatmadığı günlere kuş ötüşleriyle uyanmıyor düşünceler
soğuk savaş hayata bir hastalık gibi giriyor
corona'nın anlattığı günler bu günler, ne açlık'ta var ne veba'sında camus'nün
kan çeker, aldatır insanlığı çekici bir kan, pozitif çıktığı testlerden bir karanlıkla

kan çekti beni geçen gün, evde oturmam, çıktım dışarı, maskesiz dolaştım,
şuursuzum ben
oraya dokundum, buraya sarılmadım, kitapçıdan bir kitap aldım, yüzde yirmi beş
indirimle
dünyada kan dolaşıyor, saklambaçtaymışız gibi yaşlı beni ve incecik bedenimi
arıyor

geceyi ve günleri karartarak çin'den kırıyor vazo ve fincanları
hani konfüçyüs'ün aradığını bilmeyen bulduğunu anlayamaz, dediği çin'den
hava hem hürriyet hem ölüm kokuyor, en iyisi eve kapanmak

zaten cüzdanim boşaldı, market kredi kartı ıvır zıvır
sağlık bakanının gözleri kan çanağı, belki yazmaz bunu tarih
verilerin şefkati yok, pozitif grafiği günden güne artıyor merhametsiz
bellek mi, evet evet, beni birden başka bir şeye yönlüyor
edebiyat tarihine göre paul celan yazmış ilk corona şiirini, fransız
ispanyollar özel hastaneleri kamulaştırmış henüz
sokak hayvanlarını aç bırakmak olmaz, kuşları yemlememek
Wbir sinek bir kartalı kaldırıp urdu yire
yalan degül gerçektür, ben de gördüm tozunu

gerçi bugün, ne çok günmüş, getirdiği götürdüğü
türklere, farisilere, kürtlere nevrüz, yeni gün yani
müslümanların miracı; şüirden gidersek dünya şiir günü
kardeşlik, özgürlük, eşitlik derken haberlerde geçiyor 'zor durumda italya'
sıralamalıyım dünya down sendromu farkındalığını
belki sonucusu uluslararası ırk ayrımcılığı ile mücadele aynı zamanda
unutmadım, bugüne özel video çektiğimi unuttur muyum hiç

pencereyi açtım
ezanı güzel okuyor müezzin, selasız cumadan sonra dokundu biraz
güneşini alsın diye yerini değiştirdim sardunyanın
benimki de bir şey mi, orkide çiçeklerini dökeli çok oldu
insanın fıtratını değiştiriyorlar dijital bir çiple
ekonomi, sosyoloji, psikoloji alt üst
topraktan ayağımızı keseli, bin bir bela
kaç zindanımız varmış, köleleştığımız kaç pazar
onu düşünüyorum kabaran bir kanda günlerdir eve kapanmış
yalnızız işte karantinadayız kendimize mukayyet her şeyden izole
bitkilerin bildikleri muhteşem, kierkegaard'ın *kırdaki zambaki*
mahmut derviş'in de *badem çiçeği gibi yabut daba ötesi* de çıkmış
ne zaman kırlara uzanıp yıldızları sayarsam, okurum onları da

mesafe koydum ben de sevdiklerimle arama, ayrılık koydum, ölüm var diye
yaşamak dediğimiz şu karanlık zamanlara ışık bekliyorum
iskoçya'dan portekiz'e giden geminin soğuk hava deposunda değilim neticede
hayat, bir hikâye bırakmış, nihayet 1984'ün anlatmadığı bu günlerde

Mustafa Uçurum

ÇOK DAĞILIYOR DÜNYA

Sesimi karanlığa bıraktım
Bağlandıkça sulara tarifi zor yaraların
Ortasında kaldım
Ellerim yalnızlığı çok eskiden tanıyor
Kaybetmiyor rengini içimin dehlizleri
Eve dönüyor gibi bir şenlik
Şimdi tam istediğim
Duvarın soğuğu
Göğün değişip duran rengi
Ve akşamın üstümdeki ağırlığı
Sinsice süzülüyor kapıdan içeri
Herkes biliyor artık dünyayı
Kapının dışında çok eski bir keder
Girdi girecek
Söndü lambalar
Sonsuz bir dilek gibi uykunun koynu
Dışarda kaldı şehrin küflü sesi
Esirler çekiyor kürekleri
Bir türlü geçmiyor kaygı
Sevda dedikleri karşı kıyıda gölge
Durma sarıl kendine
Çok dalgalı deniz
Bu yolculuk daha çok eskitir hepimizi
Dağılıyor dünya tuttuğumuz köşesinden
Çok uluslu acılar kuşatması
Kıtalarından dönen atların nal sesleri
Beynimde cirit atıyor
Biraz daha kendinden uzaklaşıyor sesim
Süresi doldu üzerimdeki duaların
Kırıldı bir çığlık en eski yerinden
İki elim tutarken gökyüzünü
Bu dağınıklığı kim toplayacak